

## USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci žalobce **X X**, bytem X, X, proti žalovanému **předsedovi Krajského soudu v Praze**, se sídlem nám. Kinských 5, Praha 5 - Smíchov, v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného,

**takto:**

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

### Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou (vlastnoručně podepsanou) doručenou zdejšímu soudu dne 6. 3. 2017 domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu, který žalobce spatřuje v rozvrhu práce Krajského soudu v Praze pro rok 2014.
- 2 Soud se nejprve zabýval otázkou, kdo je v dané věci žalovaným. Žalobce v žalobě jednoznačně vymezil nezákonný zásah, před nímž žádá poskytnout ochranu, tak, že spočívá v rozvrhu práce Krajského soudu v Praze pro rok 2014. Nezákonný zásah výslovně přičítá jako správnímu orgánu předsedovi Krajského soudu v Praze. V petitu žalobce navrhl, aby soud „vyslovil zákaz správnímu orgánu – Městskému soudu v Praze, Krajskému soudu v Praze, Vrchnímu soudu v Praze, aby v porušování práva pokračoval a přikázal mu, aby obnovil stav, který tu byl před jeho zásahem, nebo že provedený zásah byl nezákonný“. Žalobce však v žalobě nevymezil žádný nezákonný zásah, kterého se měly dopustit Městský soud v Praze, Krajský soud v Praze nebo Vrchní soud v Praze.
- 3 Dle § 83 věty před středníkem s. ř. s. je v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaným ten správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 9. 12. 2014, čj. Nad 224/2014 – 53, uvedl, že soud má jako s žalovaným jednat se správním orgánem, jemuž je nezákonný zásah vymezený v žalobě, po právní stránce přičitatelný.
- 4 Žalobce v dané věci jednoznačně uvedl, že nezákonný zásah spatřuje v rozvrhu práce Krajského soudu v Praze pro rok 2014, v souladu s tím výslovně žalobu označil jako žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu předsedy Krajského soudu v Praze. Význam petitu nelze v tomto kontextu přeceňovat (i vzhledem k tomu, že žalobce se na soud obrátil s desítkami obdobných podání, z nichž některá směřují právě proti Městskému soudu v Praze, Krajskému soudu v Praze nebo Vrchnímu soudu v Praze), neboť z textu žaloby jednoznačně vyplývá, že se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem předsedy Krajského soudu v Praze. Naopak

z něho neplyne, že by žalobce tento zásah přičítal Městskému soudu v Praze, Krajskému soudu v Praze nebo Vrchnímu soudu v Praze.

- 5 Dle § 119 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), jsou orgánem státní správy okresního soudu předseda a místopředsedové. Dle § 30 odst. 2 a § 126 odst. 1 zákona o soudech a soudcích vykonává státní správu krajského soudu jeho předseda. Ten může pověřit výkonem státní správy místopředsedy soudů a pověřit jednotlivými úkony státní správy s jejich souhlasem předsedy senátu a ostatní soudce příslušného soudu (§ 121 odst. 3 a 5 zákona o soudech a soudcích). Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích vydává rozvrh práce předseda soudu.
- 6 Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že správním orgánem (orgánem státní správy), jemuž je přičitatelný žalobcem vymezený nezákonný zásah ve formě vydání rozvrhu práce, je předseda příslušného soudu. Právě takto žalobce označil správní orgán, proti němuž žalobu podal. Je tedy zřejmé, že formální označení žalovaného správního orgánu uvedené v žalobě odpovídá správnímu orgánu, jemuž je jednání, v němž žalobce spatřuje nezákonný zásah, právně přičitatelné. Žalobce tedy označil žalovaného v žalobě správně. Procesní postavení žalovaného v dané věci náleží dle § 83 s. ř. s. předsedovi Krajského soudu v Praze.
- 7 Z označení žaloby a žalobního petitu, které jsou ve vzájemném souladu, bez jakýchkoliv pochybností plyne, že žalobce podal žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
- 8 Žalobce v žalobě neuvedl, jak konkrétně mělo být zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv rozvrhem práce soudu. Z žaloby lze dovodit, že žalobce považuje rozvrh práce za nepřezkoumatelný, neboť z něho nelze ověřit řádné přidělování věcí. Z toho lze tedy logicky usuzovat na to, že rozvrhem práce mělo být do práv žalobce zasaženo v souvislosti s nápadem nové věci Krajskému soudu v Praze, v níž je žalobce účastníkem, jejím přidělením do konkrétního soudního oddělení.
- 9 Platnost rozvrhu práce je vždy omezena na příslušný kalendářní rok. Rozvrhem práce na rok 2014 tak mohlo být zasaženo do práv žalobce nejpozději dne 31. 12. 2014, nikoliv později, neboť počínaje 1. 1. 2015 se již dle rozvrhu práce na rok 2014 při přidělování věcí nepostupuje. O tvrzeném zásahu do svých práv se tak žalobce musel dozvědět již v roce 2014, nepochybně o zásahu věděl dne 1. 1. 2017, kdy sepsal žalobu, kterou dne 4. 1. 2017 doručil soudu formou elektronického podání. V této žalobě napadl rozvrh práce Krajského soudu v Praze pro rok 2014 (tedy totožný nezákonný zásah), řízení o této žalobě bylo vedeno pod sp. zn. 45 A 8/2017 a skončilo odmítnutím žaloby. Z toho tedy jednoznačně plyne, že o zásahu do svých práv se žalobce dozvěděl nejpozději 1. 1. 2017, kdy žalobu sepsal, ostatně i nyní projednávaná žaloba (obsahově totožná) byla sepsána dle data v ní uvedeného dne 1. 1. 2017. Počátek tzv. subjektivní lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného v délce dvou měsíců se tak odvíjí nejpozději od 1. 1. 2017, lhůta uplynula dne 1. 3. 2017. Žalobce podal žalobu v nyní posuzované věci k soudu až dne 6. 3. 2017.
- 10 Z výše uvedeného tedy plyne, že žalobce podal žalobu po uplynutí tzv. subjektivní lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Zmeškání lhůty nelze

prominout (§ 84 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. z důvodu její opožděnosti. Odmítnutím žaloby řízení končí, takže soud pro nadbytečnost již nerozhodoval o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce.

- 11 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá právo na náhradu nákladů žádný z účastníků, byl-li návrh odmítnut.
- 12 Závěrem soud doplňuje, že nepřehlédl tvrzení žalobce, že Krajský soud v Praze je vyloučen z projednání této věci. Jde o pevnou součást všech formulářových podání žalobce (počet obsahově obdobných návrhů podaných ke Krajskému soudu v Praze je cca 35). Žalobce sám vůbec neupřesnil, proč by měly být vyloučeny z projednání věci všechny specializované senáty Krajského soudu v Praze. Pochybnosti o nepodjatosti může zakládat pouze skutečnost, že žalovaným je předseda Krajského soudu v Praze, který vykonává státní správu zdejšího soudu, a může tedy jít o případ tzv. systémové podjatosti. V tomto případě ovšem nelze přehlédnout skutečnost, že žalobce opakovaně u zdejšího podává celou řadu žalob a podání, která jsou zjevně bezúspěšná a jejich cílem není ochrana práv žalobce, nýbrž bezúčelné zmnožování soudních řízení. Přihlížejme k judikatuře Nejvyššího správního soudu, z níž plyne, že uplatňuje-li žalobce „svá „práva“ zjevně šikanózním způsobem“ (zde žalobce svá mnohá podání rozesílá současně několika soudům, uplatňuje automaticky blíže nespecifikovanou námitku podjatosti, napadá postupy soudů, aniž by svá podání dostatečně konkretizoval a srozumitelně odůvodnil), není na místě neúčelně a neefektivně „rozehrávat písemný ping pong“ mezi žalobcem a soudem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 6 As 48/2016 – 20), má soud za to, že ryze formálně uplatněná námitka podjatosti nebrání vzhledem ke specifickým okolnostem tohoto řízení vydání rozhodnutí o odmítnutí žaloby pro její opožděnost.

### Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Praze dne 24. července 2017

**Olga Stránská, v.r.**  
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Léblová